

בולעטין # 56 - אייר תשכ"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

פירוש בעלי התוספות על במדבר פרק יד פסוק כ

ויאמר ה' סלחתי כדברייך. מקשים העולם על פ"ה דפי' בפ' וישמע יתרו ויהי ממחרת וישב משה למחרת רדתו מן ההר מחרת יום כפור ובו ביום נאמר לו סלחתי כדברייך וצוהו לעשות המשכן וזה היה בשנה ראשונה וכאן נכתב לאחר שלוח מרגלים בשנה שנייה ועוד קשה וכי זו סליחה שאמר לאחר מכאן ואולם חי אני וכו' אם וכו'. וי"ל לכך אמר משה לפני הקב"ה סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה אשתקד. ויאמר ה' סלחתי. כלומר ואתה אמרת לי סלחתי ביום הכפורים במעשה העגל א"ל הקב"ה ודאי על אותו מעשה סלחתי להם ואולם על זה חי אני שלא אסלח להם עתה:

סלחתי כדברייך. אאריך להם אפי ואולם לא אמחל הכל:

חי אני. לשון שבועה ולא פירש מה נשבע אלא אמר וימלא כבוד ה' את כל הארץ. אבל זאת אני נשבע אני אעשה שלא יתחלל שמי ולא יוכלו לומר מבלתי יכולת ה' כי סוף סוף אתן להם את הארץ אבל זאת אני אשבע אם יראו וכו':

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)